

Mindsterentereglen i kursgevinstloven blev indført for at hindre udstedelse af obligationer, hvis afkast indeholdt et væsentligt element af kursgevinst, som er skattefri for private investorer. Samtidig blev loven udformet med henblik på at undgå påvirkning af markedrenten.

I visse perioder med rentefald kan det forekomme, at beregningsmetoden til fastsættelse af mindsterenten indebærer en form for misvisning, som kan virke bremsende på rentefaldstendenser.

Dette skyldes, at nominelt højt forrentede obligationer, der er konverterbare, i rentefaldsperioder ikke vil stige meget over kurs 100 som følge af konverteringsrisikoen.

Beregningen af mindsterenten i kursgevinstordningen er baseret på den gennemsnitlige effektive rente af fast forrentede kroneobligationer i åbne serier. I en rentefaldssituation betyder det, at en del af de konverterbare obligationer, der indgår i beregningsgrundlaget, ikke følger med ned i effektiv rente, fordi de kommer over pari med konverteringsrisiko til følge.

Realkreditinstitutterne holder stadig 10, 11 og 12 pct. obligationsserier åbne for at kunne genbruge dem i tilfælde af rentestigning uden at skulle åbne flere serier, og disse papirer indgår i beregningen af mindsterenten, selv om der aktuelt kun er ringe eller ingen tilgang af dem.

Det foreslås, at konverterbare obligationer, der noteres over pari, udgår af opgørelsen af den effektive obligationsrente den pågældende dag til brug for beregningen af mindsterenten.

Til § 1, nr. 10

Efter kursgevinstlovens § 7, stk. 5, er mindsterenten 2 1/2 pct. for indeksregulerede obligationer, der er udstedt af danske realkreditinstitutter, Dansk Landbrugs Realkreditfond, Danmarks Skibskreditfond, Kongeriget Danmarks Fiskeribank, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S og Kreditforeningen af Kommuner i Danmark. Det samme gælder fordringer udstedt af pengeinstitutter.

Det fremgår af lovtæksten, at det med hensyn til fordringer udstedt af pengeinstitutter er en betingelse, at fordringerne reguleres efter udviklingen i de af Danmarks Statistik beregnede forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks. For obligationer udstedt af de nævnte realkreditinstitutter mv. følger det af særlovgivningen for de respektive institutter, at indeksobligationer kun kan udstedes med indeksregulering på nævnte måde. For Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S fremgår det imidlertid ikke af særlovgivningen, at indeksobligationer skal reguleres efter forbrugerprisindekset eller nettoprisindekset.

Det fremgår imidlertid af bemærkningerne til det lovforslag, hvorefter Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S blev medtaget i kursgevinstlovens § 7, stk. 5, at det ikke har været lovgivers hensigt at give Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S adgang til at udstede blåstemplede obligationer med en anden indeksregulering end de andre nævnte institutter.

Med den foreslåede ændring præciseres det, at betingelsen om indeksregulering efter forbrugerprisindekset eller nettoprisindekset gælder alle de nævnte institutter.

Til § 1, nr. 11

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring af redaktionel karakter.

Til § 1, nr. 12

Ved opgørelsen af eventuelle skattepligtige gevinster eller tab er det principielt anskaffelsesprisen for det enkelte aktiv, der skal lægges til grund. Dette er i langt de fleste tilfælde problemløst.

I tilfælde, hvor en skattepligtig ejer flere fordringer mv. »af samme art«, er det dog i praksis sjældent muligt at fastslå, hvilken fordring der konkret er afstået, når der løbende er købt og solgt af disse fordringer. Det er derfor nødvendigt i disse tilfælde at få fastslået, hvilke fordringer der anses for først afståede. I praksis gælder den formodningsregel, at de først erhvervede anses for at være de først afståede – det såkaldte first-in first-out princip (FIFO-princippet). Dette princip er fastslået i kursgevinstlovens § 8, stk. 3, for obligationer registreret i Værdipapircentralen og i aktieavancebeskatningslovens § 5, stk. 2, for minoritetsaktier.

Med den foreslåede bestemmelse fastslås det, at FIFO-princippet også skal anvendes ved opgørelsen af gevinst og tab på fordringer og gæld i fremmed valuta.

FIFO-princippet skal anvendes i tilfælde, hvor det kan være vanskeligt at afgøre, hvilke fordringer der er solgt i løbet af indkomståret, og hvilke der er anskaffet i løbet af indkomståret, altså i tilfælde, hvor der foreligger et identifikationsproblem.

Et identifikationsproblem vil foreligge i bl.a. følgende tilfælde:

- obligationer med samme udsteder, serie mv., dvs. obligationer, der i Danmark ville blive registreret under samme fondskode,
- pengeinstitut-indskud på samme konto.

I andre tilfælde, hvor et identifikationsproblem ikke foreligger, vil opgørelsen af gevinst eller tab finde